

Az engedetlen angyal

Betegen feküdt egy asszony, s már a húsa is hullott róla. Férje feléje sem nézett, hanem cselédjével és szolgájával gazdálkodott. Krisztus Urunk megsajnálta a szegény asszonyt, s egy angyalt küldött hozzá, mondván:

– Menj és hozd el azt a szegény lelket, mert már nagyon régen szenved!

Az angyal leszállt, s az anya mellett öt gyermeket talált. Nagyon megsajnálta őket és nem vitte magával az anyjuk lelkét. Az angyal visszatért és így szólt Krisztus Urunkhoz:

– Uram, nem hoztam el, mert ott nagy a sírás és jajgatás.

– No, ha olyan okos vagy – monda az Úr az angyalnak –, menj a tenger fenekére, s hozd el onnét azt a gömbölyű kövecskét, amelyet ott találsz.

Az angyal elment, elhozta, feltörte, s abban a kövecskében egy bogár volt.

– No látod – monda az Úr –, én erről a bogárkáról is tudtam a tenger fenekén, azokra az árvákra is gondolok, ha meghal az anyjuk. Most pedig egy évig fogsz szolgálni annak az asszonynak.

Az angyal elment. Rongyos ruhába bújt, s beállított a gazdához, aki nagyon is parádés és büszke volt. Amikor szolgálatot keresett, így szólt hozzá a gazda:

– Hogy fogsz te ilyen rongyosan szolgálni az én parádés cselédem mellett?

Persze a gazda nem tudta, hogy ki van a házában.

– No, már csak szolgállok valahogy, de ha nevetni fognak, akkor semmit sem eszem.

Ahogy a tálhoz ültek, mindjárt nevetés tört ki, s az angyal mit sem evett, mert szent volt. Az asszony betegsége pedig javult, mert az angyal szolgált körülötte. Mikor az év vége felé járt, a gazda így szólt hozzá:

– Hát te nem is szegődöl, az év eltelik és még ruhád sem lesz.

– Jó, jó gazduram, most lesz a vásár, elmegyünk és veszel nekem.

Az angyal és a másik szolga el is indultak a vásárra, s utánuk ment a gazda. Egy templom előtt mentek el, s az angyal egy követ kapott fel, s a templom ablakába hajította. A másik szolga roppant megijedt, s így szólt:

– Mit csináltál, most a gazdának meg kellesz fizetnie az ablakot.

Nemsokára egy korcsma előtt haladtak el, s az angyal levette kalapját és háromszor is meghajolt a korcsma előtt. Végre a vásárra értek, s a másik szolga legelőször is bocskort akart venni, s alkudozni kezdett. Amikor megvette, így szólt:

– Ugyan fogom-e olyan sokáig viselni, mint amilyen drága volt?

Az angyal hangosan elnevette magát a vásáron, a másik szolga pedig elszomorodott:

– Mit akarsz? Egész éven át sohasem neveltél, csak most, amikor én bocskort veszek.

A gazda is utolérte őket és megkérdezte tőlük:

– No, mit vásároltatok?

– Ej, gazduram, mi hasznom van a vásárból, ha a másik úgy kinevetett – felelte a szolga.

Hazafelé mentek a vásárból, s a gazda így szólt halkán a másik szolgálához:

– Kérdezd meg, hogy miért nevetett, biztosan megmondja neked.

– Hogyne nevettem volna, mikor tudom, hogy egyszer sem húzod fel azt a bocskort – felelte az angyal.

A másik megijedt és kérde:

– Ugyan miért ne venném fel? Mi oka lehet annak?

– Csak azért nem, mert harmadnapra én is elmegyek, te is elmegy, a gazdasszony is elmegy – felelte az angyal.

– Ugyan hová megyek?

– A másvilágra, meghalsz.

– Hát ugyan a korcsma előtt miért hajlongtál annyira? – kérde tovább a másik.

– Azért, mert ott a mulatózok így köszöntötték egymást: „Adj Isten egészségünkre!” S akkor Krisztus Urunk volt köztük.

– Hát a templomba miért dobtál követ?

– Azért, mert az emberek benn voltak és nem imádkoztak és az ördög összeírta őket.

Otthon a gazda megkérdezte az angyaltól, hogy milyen bűnről fog számolni a másvilágon? S az angyal így felelt:

– Hiába adogatsz te misékre, mert már fülig a pokolban vagy a szeretőddel.

S akkor a gazdasszony lelkét szárnyaira véve egyenesen az ég felé tartott. A szolga még egyszer megszólította:

- Hát én hogy leszek a másvilágon?
- Ne félj, te keveset fogsz szenvedni, mert jámbor voltál idelent, csak buzgón imádkozzál.
Ezzel eltűnt.